

Dnes jsem v souvislosti s jedním složitým případem musela navštívit několik informátorů. Prvním z nich byl „Profesor Tonda“, který si vždy musí dokazovat svou nadřazenost v otázkách vědy, zejména historie. Když jsem mu volala, kde se sejdeme, řekl, že tam, kde byla vytvořena dohoda mezi katolickou a východními církvemi. Pak se slítoval, a řekl, že je to náměstí které nese jméno švýcarského města, kde se konal onen slavný koncil. Tak jsem zapojila své mozkové závity a úspěšně se s Tondou setkala, i když na mé otázky ohledně případu odpovědět nedokázal.

Má druhá zastávka byla v jiné části Prahy. U pouličního básníka, který svou múzu většinou náchází na dně flašky. Možná proto se taky vždy válí buď v osadě anebo u městského pivovaru. Dnes se už ale propil k tolika múzám, že ze sebe nevydal ani verš.

Pak jsem se vydala do kulturnějších končin, vyhledala jsem jistou Katku, uklizečku v divadle. Jela jsem tam tramvají, divadlo je přímo proti zastávce. Katka mi vyprávěla, jak si chodí každý den sednout na lavičku k potoku o dvě ulice vedle. Tam jak se proud zatáčí kolem základní školy. Když jsem pochopila, že se kromě drbů o hercích nedozvím nic, tak jsem divadlo opustila a vydala se opět na cestu.

Mou zdánlivě poslední nadějí byl rabí, který mi už od dob dávno minulých něco dluží. Setkali jsme se v synagoze, která se náchází u místa, kde do ulice Kolosovská Vkovati se kříží. Rabí bohužel odpovědi na mé otázky neznal, ale poradil mi osobu, která určite bude vědet...

A tak jsem ještě navštívila homelesácké doupě, které shodou náhod leží na průsečíku vzdušných čar mých ostatních dnešních pochůzek. A tam uprostřed ničeho jsem střetla informátora, od kterého jsem se konečně dozvěděla požadované informace. Dala jsem mu dvacku na pivo a šla jsem na koktejl za dvě kila.

Dohledávka: na zdi cca 2m od cesty. Tohle stanovište navštěvujte minimálně ve dvojicích.

Dnes jsem v souvislosti s jedním složitým případem musela navštívit několik informátorů. Prvním z nich byl „Profesor Tonda“, který si vždy musí dokazovat svou nadřazenost v otázkách vědy, zejména historie. Když jsem mu volala, kde se sejdeme, řekl, že tam, kde byla vytvořena dohoda mezi katolickou a východními církvemi. Pak se slítoval, a řekl, že je to náměstí které nese jméno švýcarského města, kde se konal onen slavný koncil. Tak jsem zapojila své mozkové závity a úspěšně se s Tondou setkala, i když na mé otázky ohledně případu odpovědět nedokázal.

Má druhá zastávka byla v jiné části Prahy. U pouličního básníka, který svou múzu většinou náchází na dně flašky. Možná proto se taky vždy válí buď v osadě anebo u městského pivovaru. Dnes se už ale propil k tolika múzám, že ze sebe nevydal ani verš.

Pak jsem se vydala do kulturnějších končin, vyhledala jsem jistou Katku, uklizečku v divadle. Jela jsem tam tramvají, divadlo je přímo proti zastávce. Katka mi vyprávěla, jak si chodí každý den sednout na lavičku k potoku o dvě ulice vedle. Tam jak se proud zatáčí kolem základní školy. Když jsem pochopila, že se kromě drbů o hercích nedozvím nic, tak jsem divadlo opustila a vydala se opět na cestu.

Mou zdánlivě poslední nadějí byl rabí, který mi už od dob dávno minulých něco dluží. Setkali jsme se v synagoze, která se náchází u místa, kde do ulice Kolosovská Vkovati se kříží. Rabí bohužel odpovědi na mé otázky neznal, ale poradil mi osobu, která určite bude vědet...

A tak jsem ještě navštívila homelesácké doupě, které shodou náhod leží na průsečíku vzdušných čar mých ostatních dnešních pochůzek. A tam uprostřed ničeho jsem střetla informátora, od kterého jsem se konečně dozvěděla požadované informace. Dala jsem mu dvacku na pivo a šla jsem na koktejl za dvě kila.

Dohledávka: na zdi cca 2m od cesty. Tohle stanovište navštěvujte minimálně ve dvojicích.